

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ เพื่อส่งเสริมความสามารถ
ในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
**Learning Management for Synectics Instruction model to Promote
Creative Writing Ability of Grade 5 Students**

พิริยะพงศ์ พิมพะล็บ และ อัฐพล อินตะเสนา

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Piriyapong Pimpalub and Autthapon Intasena

Maharakham University, Thailand

Corresponding Author, E-mail : 63010552028@msu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบ One Group Pretest-Posttest Design มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยคือ 1) พัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ระหว่างก่อนและหลังเรียน 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ระหว่างก่อนและหลังเรียน และ 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลบูรพาพิทยาคาร จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 41 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และ 4) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ t-test (Dependent Samples)

ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.83/82.23 2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : การจัดกิจกรรมการเรียนรู้; ซินเนคติกส์; การเขียนเชิงสร้างสรรค์

Abstracts

The objectives of this research are: 1) to develop a plan for synergistic learning activities. To foster creative writing abilities according to the criteria 80/80 2) to compare creative writing abilities between, before and after the Synectics learning activities 3) to compare the learning achievement in creative writing between, before and after the Synectics learning activities 4) to study the satisfaction of grade 5 students with the Synectics learning activities. To foster creative writing abilities. The sample group includes Grade 5 students of the Burapha Phitthayakan Municipal School Maha Sarakham Province. A total of 41 students were selected by Cluster Random Sampling. The research instruments are; 1) lesson plans teaching Synectics learning activities. 2) The creative writing ability test 3) creative writing ability test on creative writing and 4) The assessment form for student satisfaction with Synectics learning activities. The statistics used in the data analysis were averages, standard deviations, percentages and t-test (Dependent Samples).

The results of the research were as follows: 1) Lesson plans about Synectics learning activities plan to foster creative writing abilities, they had an efficiency of 84.83/82.23. 2) Grade 5 students gained an ability to write creatively after the lessons that was significantly higher than before, at level .05. 3) Grade 5 students had an achievement in learning creative writing. After the lessons, it was significantly higher than before, at level .05 and 4) Grade 5 students who studied with Synectics learning activities had an overall satisfaction at the highest level.

Keyword : Learning Activities; Synergistic; Creative Writing

บทนำ

การศึกษาเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนา ส่งเสริม ปลุกฝัง แนวความคิดและความรู้ให้กับพลเมือง และสังคมโดยรวมของประเทศ การศึกษายังเป็นตัวแปรหลักของความสามารถในการแข่งขันของประเทศในระยะยาว การออกแบบการศึกษาจึงเป็นข้อต่อสำคัญของการพัฒนาประเทศในทุกด้าน ที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ และสังคม ความมุ่งหมายและหลักการจัดการศึกษาทั่วไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ของประเทศไทยกำหนดให้จัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (พชรวิทย์ จันทร์ศิริสิริ, 2560 : 1)

การเขียนเป็นเครื่องมือสื่อสารอย่างหนึ่งของมนุษย์ที่ต้องการถ่ายทอดความคิดความเข้าใจและประสบการณ์ของตนเองออกเสนอผู้อ่าน เป็นการเก็บบันทึกรวบรวมข้อมูลที่ได้มีประสบการณ์มาก่อน เป็นการระบายอารมณ์อย่างหนึ่งในเรื่องที่ผู้เขียนเกิดความรู้สึกประทับใจหรือมีประสบการณ์ เป็นเครื่องถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรม เนื่องจากการเรียนรู้ทุกอย่างต้องอาศัยการเขียนเป็นเครื่องมือสำหรับบันทึกสิ่งที่ได้ฟังและ

ได้อ่านและนำไปสู่การพัฒนาสืบไป เป็นการสนองความต้องการของมนุษย์ตามจุดประสงค์ที่แต่ละคนปรารถนา การพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของผู้เรียนมีความสำคัญเปรียบเสมือนการพัฒนาช่องทางทางการสื่อสาร ความคิด ความรู้สึกของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น ทั้งนี้ในศตวรรษที่ 21 นานาประเทศทั่วโลกต่างให้ความสำคัญกับการแข่งขันทางความคิดสร้างสรรค์กันเป็นอย่างมาก ประเทศไทยในฐานะสมาชิกหนึ่งของโลก ต้องให้ความสำคัญกับความคิดสร้างสรรค์ รวมถึงการสื่อสารเพื่อแสดงออกทางความคิดสร้างสรรค์ของคนในสังคม ซึ่งการเขียนเชิงสร้างสรรค์ถือเป็นการแสดงออกทางความคิดสร้างสรรค์อันสำคัญยิ่งประการหนึ่งที่ควรค่าแก่การพัฒนาให้มีประสิทธิภาพ การพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์จึงควรฝึกฝนการคิดและการเขียนเพื่อให้มีประสิทธิภาพไปพร้อมกัน (มยุรา กล่อมเจริญ, 2559 : 2) การเขียนเชิงสร้างสรรค์จึงเป็นทักษะที่ช่วยให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกในการถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกนึกคิด จินตนาการและประสบการณ์โดยเชื่อมโยงลำดับความคิดให้เป็นถ้อยคำที่สละสลวย สามารถเขียนได้หลายมุม แปรก และไม่ซ้ำแบบใคร เพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นได้เข้าใจตรงกับผู้เขียนต้องการและได้ผลงานที่แปลกใหม่ไม่เหมือนใคร และเป็นงานเขียนที่เกิดจากจินตนาการของผู้เขียนเอง โดยไม่ได้ลอกเลียนแบบผู้อื่น มีอิสระที่จะคิดรูปแบบให้แปลกใหม่แตกต่างไปจากแนวคิดที่มีอยู่มีความน่าสนใจ ทำให้เกิดผลงานที่มีคุณค่าทางความคิดริเริ่มอย่างเด่นชัด

การคิดสร้างสรรค์จึงเป็นเรื่องที่จำเป็นต่อการพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นอย่างมาก ดังที่ ฮิวจ์ เดลานี (2562 : ออนไลน์) กล่าวว่าทักษะพื้นฐานต่าง ๆ เช่น การคิดคำนวณ การอ่านและการเขียน ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญต่อการเรียนรู้ในอนาคต ผู้เรียนต้องได้รับการพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21 เพื่อให้ผู้เรียนเติบโตได้ในยุคแห่งความไม่แน่นอนและการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและตลอดเวลา ทักษะที่สำคัญดังกล่าวครูผู้สอนควรให้ความสำคัญและส่งเสริม เช่น การปรับตัว การคิดเป็นระบบ การแก้ไขปัญหา การทำงานร่วมกับผู้อื่น การสื่อสารอย่างเป็นระบบ และการคิดเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นทักษะที่นำไปใช้ได้ สถานการณ์ที่แตกต่างกัน ผู้วิจัยได้เห็นจุดที่ควรส่งเสริมของผู้เรียนในทักษะพื้นฐานด้านการเขียน โดยเฉพาะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่ผู้เรียนไม่สามารถเขียนสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ได้ถูกต้อง เหมาะสมหรือเขียนสื่อสารโดยขาดความสร้างสรรค์และไม่เกิดประโยชน์เท่าที่ควรสำหรับการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน

การสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์มีหลายวิธี หนึ่งในนั้นคือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ ซึ่งเป็นรูปแบบการสอนที่น่าสนใจ เพราะเป็นการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการคิดสร้างสรรค์ เป็นทฤษฎีทางวิธีการมุ่งที่จะรวมบุคคลที่มีความแตกต่างกัน ทั้งบุคลิกภาพและความคิด เป็นทฤษฎีเชิงปฏิบัติการที่นำกลไกทางจิตวิทยาที่ซ่อนเร้นทางความคิดมาใช้ในทางความคิดสร้างสรรค์ จุดมุ่งหมายเพื่อเป็นแนวทางสำหรับการพัฒนาการเรียนการสอนในทุกระดับชั้น และเพื่อการพัฒนาความสำเร็จในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการพัฒนาทักษะการคิดสร้างสรรค์ผลงาน ซินเนคติกส์ (Synectics) คือ รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์สำหรับผู้เรียนโดยใช้การเปรียบเทียบเพื่อฝึกฝนให้เกิดความคิดจินตนาการอย่างสร้างสรรค์ ซึ่งจะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีโอกาสในการพิจารณาการมองปัญหาในมุมที่แตกต่างออกไปจากเดิมและมีความชัดเจน

ยิ่งขึ้น รูปแบบการสอนที่เน้นการส่งเสริมนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์จึงต้องแตกต่างไปจากเดิมและเทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอนจึงเพิ่มความซับซ้อนมากขึ้น (อติยศ สรรคบุรานุรักษ์ และ ธนาเทพ พรหมสุข, 2560 : 2555) การใช้กระบวนการซินเนคติกส์ เพื่อเสริมสร้างพลังความคิดสร้างสรรค์ จำเป็นต้องมีการฝึกใช้ความคิดเปรียบเทียบ เพื่อนำสิ่งแปลกใหม่เข้าสู่แนวความคิดในการแก้ปัญหาหรือสร้างสรรค์ผลงาน ที่มนุษย์ต้องการเพื่อดำรงชีวิตที่ดีขึ้น เพื่อเป็นแนวการเสริมความคิดสร้างสรรค์ให้กับผู้เข้าอบรม อาจทำได้โดยการฝึกระดมความคิดโดยใช้ขั้นตอนของซินเนคติกส์ เพื่อเปิดความคิดกว้างไกล เกิดความคล่องความคิดหลากหลาย และความคิดริเริ่มที่มีคุณภาพ ทั้งนี้วิธีการใช้ความคิดเปรียบเทียบจะทำให้เกิดการยืดหยุ่นความคิดที่ยึดติดกับความคิดเดิม ประสบการณ์เดิมออกไปเพื่อหาแนวทางใหม่ (อารี พันธมณี, 2560 : 69) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ เป็นรูปแบบที่มุ่งพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนเกิดแนวคิดใหม่แตกต่างไปจากเดิมและสามารถนำความคิดใหม่นั้นไปใช้ให้เป็นประโยชน์ ทำให้งานของตนมีความแปลกใหม่น่าสนใจมากขึ้น นอกจากนั้นผู้เรียนอาจเกิดความตระหนักในคุณค่าของการคิดและความคิดของผู้อื่นอีกด้วย (ทิตินา เขมมณี, 2562 : 252-253) ดังนั้น การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนโดยใช้กระบวนการเปรียบเทียบ 3 รูปแบบ ได้แก่ การเปรียบเทียบโดยตรง (Direct Analogy) การเปรียบเทียบกับตนเอง (Personal Analogy) และการเปรียบเทียบความขัดแย้ง (Compressed Conflict) โดยใช้กระบวนการเปรียบเทียบให้ผู้เรียนเกิดจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์และสามารถสะท้อนความรู้สึกรู้สึกนึกคิดออกมาได้อย่างชัดเจนเป็นความคิดที่แปลกใหม่ เป็นการส่งเสริมนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนได้อีกวิธีหนึ่ง ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมที่จะช่วยแก้ไขปัญหาในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ รวมถึงสามารถเพิ่มประสิทธิภาพของผู้เรียนได้ และนำผลการวิจัยที่ได้ไปเป็นแนวทางในการพิจารณาเลือกรูปแบบการสอนที่ใช้ในกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เกิดประสิทธิภาพและต่อยอดสู่งานเขียนประเภทอื่น ๆ ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ระหว่างก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ระหว่างก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์

4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง แบบศึกษากลุ่มเดียววัดผลก่อนและหลังการทดลอง (One Group Pretest-Posttest Design)

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลบูรพาพิทยาคาร อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวนนักเรียน 83 คน จำนวน 2 ห้องเรียน ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีความสามารถใกล้เคียงกัน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลบูรพาพิทยาคาร อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ที่กำลังศึกษาภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้การจับสลากมา 1 ห้องเรียน และได้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้น ป.5/1 จำนวนนักเรียน 41 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ชนิด ดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ

1.1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ จำนวน 5 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 10 ชั่วโมง ได้ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมทั้ง 5 แผน เท่ากับ 4.28 มีความเหมาะสมระดับมาก

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย

2.1 แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นแบบทดสอบที่ใช้ทดสอบก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ ซึ่งเป็นแบบทดสอบอัตนัย จำนวน 5 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีค่า IOC เท่ากับ 1 มีค่าความยาก (PE) ระหว่าง 0.32-0.44 มีค่าอำนาจจำแนก (D) ระหว่าง 0.24-0.53 แล้วนำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์มาหาค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบอัตนัย ผลปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.85

2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นแบบทดสอบที่ใช้ทดสอบก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ ซึ่งเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ จำนวน 30 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา มีค่า IOC เท่ากับ 0.92 มีค่าความ

ยาก (P) รายข้อระหว่าง 0.26-0.76 ค่าอำนาจจำแนก (B) รายข้อระหว่าง 0.20-0.61 และได้ข้อสอบเข้าเกณฑ์ จำนวน 36 ข้อ จึงคัดเลือกไว้จำนวน 30 ข้อ แล้วนำข้อสอบที่คัดเลือกไว้มาหาค่าความเชื่อมั่น (rcc) ทั้งฉบับของแบบทดสอบอิงเกณฑ์ ผลปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.81

2.3 แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ เป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องมีค่าระหว่าง 0.60 ถึง 0.80 ได้ข้อที่เข้าเกณฑ์จำนวน 14 ข้อ จึงคัดเลือกไว้จำนวน 10 ได้ค่าอำนาจจำแนกรายข้อมีค่าระหว่าง 0.48-0.72 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.89

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ออกแบบการทดลองโดยผู้วิจัยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงทดลอง แบบศึกษากลุ่มเดียววัดผลก่อนและหลังการทดลอง (One Group Pretest-Posttest Design)

2. ปฐมนิเทศ ชี้แจงข้อตกลงในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อธิบายถึงความสำคัญประโยชน์ และข้อตกลงร่วมกันให้นักเรียนเข้าใจ ทำการทดสอบก่อนเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ จำนวน 5 ข้อ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ จำนวน 30 ข้อ

3. ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยกลุ่มตัวอย่างเรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ จำนวน 5 แผน 10 ชั่วโมง

4. ทดสอบหลังเรียนกับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เป็นแบบทดสอบอัตนัย จำนวน 5 ข้อ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ เป็นแบบทดสอบปรนัย จำนวน 30 ข้อ และแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ จำนวน 10 ข้อ เมื่อการจัดการเรียนรู้ เสร็จสิ้นจนครบทั้ง 10 ชั่วโมง

5. นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเพื่อสรุปผลการทดลองตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. วิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ

2.1 วิเคราะห์ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ ตามเกณฑ์ 80/80

โดยคำนวณค่า E1 และ E2

2.2 วิเคราะห์หาดัชนีค่าความยาก (PE) ดัชนีค่าอำนาจจำแนก (D) ค่าความเที่ยงตรง (IOC) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์

2.3 วิเคราะห์หาดัชนีค่าความยาก (P) ดัชนีค่าอำนาจจำแนก (B) ค่าความเที่ยงตรง (IOC) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์

2.4 วิเคราะห์หาดัชนีค่าอำนาจจำแนก ค่าความเที่ยงตรง (IOC) และค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังเรียนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังเรียนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ ซินเนคติกส์ใช้สถิติทดสอบ t-test Dependent Samples

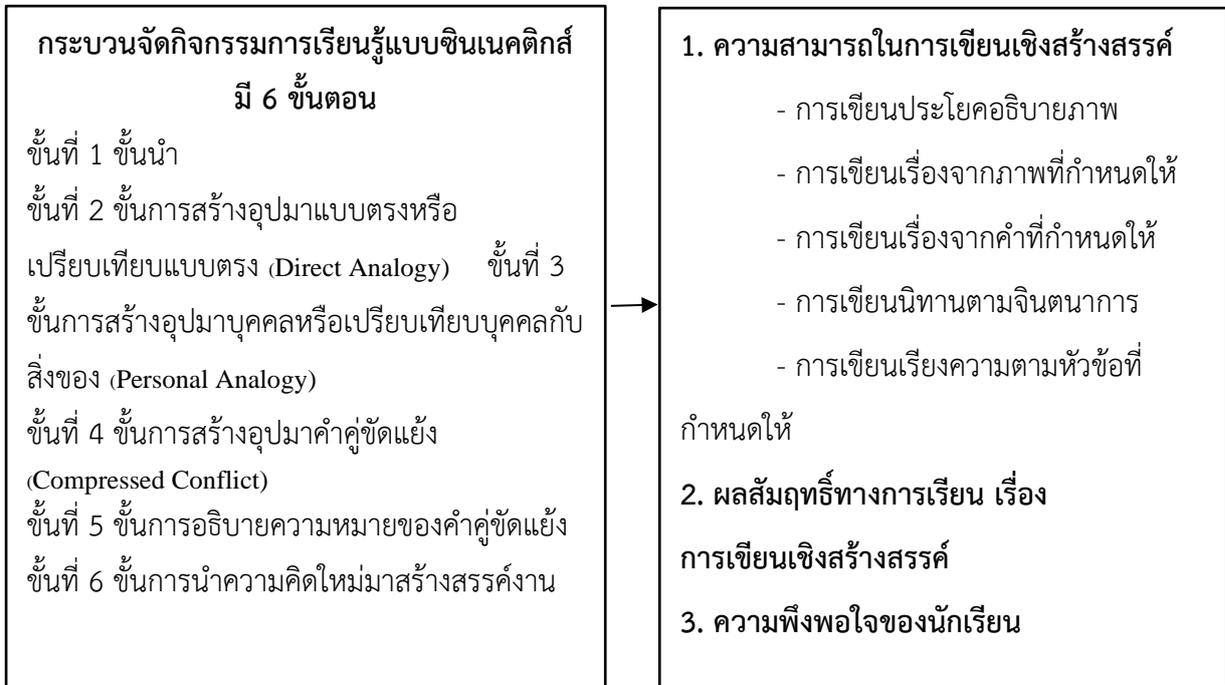
3.2 วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ แล้วนำค่าเฉลี่ยมาแปลความหมายของความพึงพอใจ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่จัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ สามารถสรุปได้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ เป็นลำดับขั้นตอนที่น่าสนใจสามารถนำไปใช้ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ซึ่งความคิดที่แปลกใหม่เหล่านี้จะเป็นประโยชน์โดยตรงต่อการพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่จำเป็นต้องใช้ความคิดจินตนาการของผู้เขียนในการสร้างสรรค์งานเขียน ผู้วิจัยจึงนำการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์มาใช้ในการส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และมีงานวิจัยหลายเรื่องได้ผลการวิจัยและศึกษาออกมาเป็นที่น่าสนใจ สามารถนำไปใช้ในบริบทของการศึกษาไทยได้จริง จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจึงได้สังเคราะห์เป็นกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ผลการวิเคราะห์การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบ ซินเนคติกส์ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ปรากฏผลดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ประสิทธิภาพ	คะแนนเต็ม	\bar{x}	S.D.	ร้อยละ
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1)	200	169.66	4.49	84.83
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2)	105	86.34	4.37	82.23

ประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ (E₁/E₂) เท่ากับ 84.83/82.23

จากตารางที่ 1 พบว่า ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1) เท่ากับ 84.83 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2) เท่ากับ 83.71 ดังนั้น แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 5 แผน มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.83/82.23 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80

ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ระหว่างก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ ปรากฏผลดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	\bar{x}	S.D.	t	sig
ก่อนเรียน	41	75	29.12	4.14	70.57*	.000
หลังเรียน	41	75	66.46	3.21		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 29.12 และหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 66.46 แสดงให้เห็นว่าคะแนนหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ นักเรียนมีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ระหว่างก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ ปรากฏผลดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	\bar{x}	S.D.	t	sig
ก่อนเรียน	41	30	13.37	4.37	12.35*	.000
หลังเรียน	41	30	19.88	2.49		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 13.37 และหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 19.88 แสดงให้เห็นว่าคะแนนหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ นักเรียนมีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ปรากฏดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ข้อที่	รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1	การเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นเรื่องที่น่าสนใจสำหรับฉัน	4.46	0.50	มาก
2	ฉันชอบการเขียนเรื่องจากภาพ	4.68	0.47	มากที่สุด
3	ฉันตั้งใจที่เขียนเรื่องจากคำที่กำหนดให้ได้	4.49	0.51	มาก
4	ฉันรู้สึกสนุกกับการเขียนนิทานตามจินตนาการ	4.54	0.55	มากที่สุด
5	ฉันภูมิใจที่เขียนเรียงความตามหัวข้อที่กำหนดให้ได้	4.51	0.55	มากที่สุด
6	ฉันรู้สึกประทับใจที่ได้ใช้จินตนาการของตนเอง	4.49	0.51	มาก
7	ฉันชอบเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ที่เป็นไปตามลำดับขั้นตอน เพราะช่วยกระตุ้นให้เกิดการสร้างองค์ความรู้และความคิดที่แปลกใหม่	4.54	0.50	มากที่สุด
8	ฉันสนุกกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้การเรียนรู้แบบซินเนคติกส์	4.51	0.55	มากที่สุด
9	ฉันประทับใจที่ได้นำความรู้มาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	4.56	0.50	มากที่สุด
10	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ทำให้ฉันชอบเรียนวิชาภาษาไทย	4.51	0.51	มากที่สุด
ความพึงพอใจโดยรวม		4.53	0.24	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ เพื่อส่งเสริมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 4.53 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.24

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ได้ผลการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ จำนวน 5 แผน มีคะแนนเฉลี่ยจากการประเมินพฤติกรรม การตรวจใบงานและการทำแบบทดสอบย่อยท้ายแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เท่ากับ 169.66 จากคะแนนเต็ม 200 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 84.83 แสดงว่าประสิทธิภาพของกระบวนการ เท่ากับ 84.83 และคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ จากคะแนนเต็ม 105 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 86.34 คิดเป็นร้อยละ 82.23 แสดงว่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ เท่ากับ 82.23 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แสดงว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.83/82.23 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ที่ 80/80 ทั้งนี้เนื่องมาจากแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ ทั้ง 5 แผน ผู้วิจัยได้ศึกษาขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ โดยเริ่มต้นจากการศึกษาปัญหาด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มเป้าหมายและวิเคราะห์ปัญหาศึกษาเนื้อหาที่จะสอน เลือกเนื้อหาและพิจารณาวัตถุประสงค์ รูปแบบขั้นตอนการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้จากหลักสูตร คู่มือครูเนื้อหาวิธีการเขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ รวมถึงศึกษาเอกสาร ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์ แล้ววิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาที่เกี่ยวกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์ การจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้เหมาะสมกับเวลา ความต้องการให้เหมาะสมกับกิจกรรมและประสบการณ์โดยคำนึงถึงวัยของผู้เรียน สภาพแวดล้อม ความสนใจของผู้เรียนและการนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เรียน จากนั้นลงมือสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง นอกจากนี้การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ยังเป็นกิจกรรมที่น่าสนใจ นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองทำให้เกิดประสบการณ์ใหม่ ๆ ขึ้น การเรียนรู้แบบซินเนคติกส์สามารถฝึกให้นักเรียนได้คิดและเขียนอย่างสร้างสรรค์โดยมีกิจกรรมทั้ง 6 ขั้นตอน คือ ขั้นนำ ขั้นการสร้างอุปมาแบบตรงหรือเปรียบเทียบแบบตรง ขั้นการสร้างอุปมาบุคคลหรือเปรียบเทียบบุคคลกับสิ่งของ ขั้นการสร้างอุปมาคำคู่ขัดแย้ง ขั้นการอธิบาย

ความหมายของคำคู่ขัดแย้ง และขั้นการนำความคิดใหม่มาสร้างสรรค์งาน ส่งผลให้นักเรียนได้เกิดประสบการณ์ การเรียนรู้ด้านการคิดร่วมกันตามลำดับขั้นตอน การจัดการเรียนรู้โดยอาศัยกระบวนการเปรียบเทียบกับสิ่ง ต่าง ๆ ช่วยให้นักเรียนได้มีการคิดริเริ่มโดยใช้จินตนาการและประสบการณ์ของตนเองมาเชื่อมโยงในการคิดเพื่อ เขียนถ่ายทอดเป็นงานเขียนได้อย่างสร้างสรรค์ และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้กล้าพูด กล้าแสดงออก กล้าแสดงความคิดเห็น เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันและสร้างองค์ความรู้ใหม่ด้วย ตนเองได้ ส่งผลให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น ดังที่ เผชญู กิจระการ (2544 : 46) ได้กล่าวว่า การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้และสื่อที่ใช้ประกอบการ เรียนการสอน ถ้าหากใช้โดยไม่ผ่านการทดสอบหาประสิทธิภาพ นอกจากจะไม่มั่นใจในประสิทธิภาพแล้ว ยัง ก่อให้เกิดผลข้างเคียงแก่นักเรียนในด้านคุณลักษณะของนักเรียน การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการ เรียนรู้หรือสื่อต่าง ๆ เป็นการหาประสิทธิภาพทั้งเชิงปริมาณและตัวเลขซึ่งหมายถึงการเรียนอย่างถูกต้องตาม กระบวนการเรียน นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ถูกต้องถึงระดับเกณฑ์ที่คาดหวัง ทั้งประสิทธิภาพ ประสิทธิผล นำไปสู่การมีคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้และสื่ออื่น ๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติกุล แก้วกาหลง (2563 : 45-57) ได้วิจัยเรื่องผลการจัดการเรียนรู้แบบ ชินเนคติกส์ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนและความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์ที่พัฒนาความสามารถด้านการ เขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.92/80.49 สูงกว่าเกณฑ์ที่ กำหนด

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์มีคะแนนเฉลี่ยของการทำแบบทดสอบวัดความสามารถใน การเขียนเชิงสร้างสรรค์เท่ากับ 29.12 และหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 66.46 สรุปได้ว่าคะแนนหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้เนื่องมาจากการจัดกิจกรรม การเรียนรู้แบบชินเนคติกส์ เป็นกระบวนการสอนที่เป็นลำดับขั้นตอนที่ทำให้ผู้เรียนได้มีการฝึกทักษะ กระบวนการทางความคิดที่หลากหลาย มุ่งพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการคิดอย่างเป็นระบบ ช่วยให้นักเรียนเกิดความคิดใหม่ ๆ และนำความคิดนั้นมาสร้างผลงานได้อย่างสร้างสรรค์ การจัดการเรียนรู้ แบบชินเนคติกส์เป็นการจัดประสบการณ์ให้เกิดขึ้นโดยตรงกับตัวนักเรียน ผสมผสานกับจินตนาการที่ส่งเสริม ให้ผู้เรียนได้ถ่ายทอดความรู้สึกรู้สึกนึกคิดของตนเองออกมาผ่านกระบวนการเขียนโดยใช้การเปรียบเทียบและการ สมมติ จึงเป็นเหตุผลที่ทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์เพิ่มมากขึ้น ดังจะเห็นได้จาก ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ ชินเนคติกส์สูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์ ซึ่งสอดคล้องกับทศนา แหมมณี (2562 :

252-253) ที่กล่าวว่า การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ เป็นรูปแบบที่มุ่งพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดแนวคิดใหม่ที่แตกต่างไปจากเดิมและสามารถนำความคิดใหม่นั้นไปใช้ให้เป็นประโยชน์ ทำให้ผลงานของตนมีความแปลกใหม่ น่าสนใจ นอกจากนี้ผู้เรียนยังเกิดความตระหนักในคุณค่าของการคิดและความคิดของผู้อื่นอีกด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติกุล แก้วกาหลง (2563 : 45-57) ได้วิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์มีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐนิชา จิตตะคาม (2561 : 56-61) ได้วิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบซินเนคติกส์ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ รายวิชาภาษาไทย ของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัมพร นันทะเสนา (2560 : 104-110) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ จงกล วจนะเสถียร (2559 : 56-63) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซินเนคติกส์ ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์สูงกว่าก่อนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิ้นธ์ ศรีพลพา (2557 : 75-79) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ก่อนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 13.37 และหลังการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 19.88 สรุปได้ว่าคะแนนหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้เนื่องมาจากการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์เป็นรูปแบบของการจัดการเรียนรู้มีลำดับขั้นตอนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาความคิดและทำความเข้าใจในเรื่องที่เรียนด้วยตนเอง ดังที่ อารี พันธมณี (2560 : 69) ได้กล่าวว่า การใช้กระบวนการซินเนคติกส์ เพื่อเสริมสร้างพลังความคิดสร้างสรรค์จำเป็นต้องมีการฝึกใช้ความคิดเปรียบเทียบ เพื่อนำสิ่งแปลกใหม่เข้าสู่แนวความคิดในการแก้ปัญหา

หรือสร้างสรรค์ผลงานมนุษย์ต้องการเพื่อดำรงชีวิตที่ดีขึ้น เพื่อเป็นแนวการเสริมความคิดสร้างสรรค์ให้กับผู้เรียน โดยใช้กระบวนการฝึกกระตมความคิดตามขั้นตอนของซินเนคติกส์ เพื่อเปิดความคิดกว้างไกล เกิดความคล่อง ความคิดหลากหลายและความคิดริเริ่มที่มีคุณภาพ ทั้งนี้วิธีการใช้ความคิดเปรียบเทียบจะทำให้เกิดการยืดหยุ่นความคิดที่ยืดติดกับความคิดเดิม ประสบการณ์เดิมออกไปเพื่อหาแนวทางใหม่ กระบวนการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ยังส่งผลให้ผู้เรียนได้จดจำเนื้อหาสาระที่เรียน และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น การประยุกต์ใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในเรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Göçen G. (2019 : 1033-1044) ได้วิจัยเรื่อง ผลของกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ทักษะคิดในการเขียนและแรงจูงใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ทักษะคิดในการเขียน และแรงจูงใจที่ได้ผลดี สอดคล้องกับงานวิจัยของสุพิชญา วัลลิยะเมธี (2560 : 82-88) ได้วิจัยเรื่อง รูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ เพื่อพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนบ้านหาดสองแคว อำเภอตรอน จังหวัดอุดรธานี ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และงานวิจัยของ ชัยวาฤทธิ์ สร้อยเงิน (2553 : 69-73) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรมซินเนคติกส์ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมซินเนคติกส์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลการศึกษาพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ เพื่อส่งเสริมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.53 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.24 เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ช่วยส่งเสริมและพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในเรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีกระบวนการสอนที่เป็นไปตามลำดับขั้นตอน คือ ขั้นนำ ขั้นการสร้างอุปมาแบบตรง หรือเปรียบเทียบแบบตรง ขั้นการสร้างอุปมาบุคคลหรือเปรียบเทียบบุคคลกับสิ่งของ ขั้นการสร้างอุปมาคำคู่ขัดแย้ง ขั้นการอธิบายความหมายของคำคู่ขัดแย้ง และขั้นการนำความคิดใหม่มาสร้างสรรค์งาน ในกระบวนการเรียนรู้แต่ละขั้นจะกระตุ้นให้นักเรียนได้เกิดการสร้างองค์ความรู้และความคิดที่แปลกใหม่ คิดนอกกรอบ คิดเพื่อฝัน สามารถฝึกเชื่อมโยงความคิดได้อย่างเป็นระบบ กล่าวคิดและกล้านำเสนอความคิดมากขึ้น เกิดแรงจูงใจในการเขียน สามารถเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้ดีขึ้น ส่งผลให้นักเรียนกล้าแสดงออกทางความคิด มีทัศนคติอันดีต่อการเรียนรู้และมีความสุขในการเรียน ทำให้นักเรียนชื่นชอบ ประทับใจ สนุกสนาน เพลิดเพลิน มีความสุขกับการใช้กระบวนการคิดสร้างสรรค์ รวมถึงบรรยากาศในการเรียนไม่ตึงเครียดและทำให้มีความกระตือรือร้นในการทำงานมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกิตติกุล แก้วกาหลง (2563 : 45-57) ได้วิจัย

เรื่องผลการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีระดับความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยแบบซินเนคติกส์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพิชญา วัลลิยะเมธี (2560 : 82-88) ได้วิจัยเรื่อง รูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ เพื่อพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนบ้านหาดสองแคว อำเภอ ตรอน จังหวัดอุดรดิตถ์ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีระดับความพึงพอใจต่อรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ เพื่อพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 อยู่ในระดับมาก และงานวิจัยของ สิ้นธ์ ศรีพลพา (2557 : 75-79) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่าความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ ซินเนคติกส์ มีความ พึงพอใจอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการจูงใจของ Maslow (1970 : 69-80) ที่กล่าวว่ามนุษย์มีความต้องการอยู่เสมอไม่มีที่สิ้นสุด เมื่อต้องการได้รับการตอบสนอง หรือพึงพอใจอย่างใดอย่างหนึ่งแล้วความต้องการสิ่งอื่น ๆ ก็เกิดขึ้นอีก ความต้องการของมนุษย์อาจจะซ้ำซ้อน โดยต้องการอย่างหนึ่งอาจจะไม่ทันหมดไปก็ยังคงต้องการอีก

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่คาดว่าจะจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้และการศึกษาค้นคว้า ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การแสดงความคิดเห็นเชิงเปรียบเทียบช่วงแรก ๆ นักเรียนจะไม่กล้าแสดงความคิดเห็น ครูควรช่วยกระตุ้นให้กำลังใจหรือช่วยอธิบายขยายความเพิ่มเติม เพื่อให้ นักเรียนมีความเชื่อมั่น กล้าที่จะแสดงความคิดเห็นออกมา และเกิดการสร้างองค์ความรู้ที่แปลกใหม่

1.2 ควรส่งเสริมให้นักเรียนสร้างความเข้าใจด้วยตนเอง โดยการฝึกใช้กระบวนการเปรียบเทียบและคิดพิจารณาสิ่งต่าง ๆ รอบตัวในแบบที่ตนเองนึกได้เป็นอันดับแรก จดบันทึกสิ่งที่นักเรียนค้นพบเอาไว้ แล้วจึงสรุปเป็นประเด็นให้นักเรียนเข้าใจ หรือส่งเสริมนักเรียนได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระและไม่แสดงความคิดเห็นขัดแย้งหรือตำหนิความคิดเห็นที่เห็นต่างของผู้อื่น

1.3 ครูควรคำนึงถึงความสำคัญในเรื่องบรรยากาศในชั้นเรียน ควรทำให้นักเรียนรู้สึกเป็นอิสระ ได้แสดงออกทางความคิดโดยใช้คำถามกระตุ้น รวมถึงกิจกรรมที่หลากหลายน่าสนใจ ซึ่งจะส่งผลต่อความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนให้สูงขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ไปพัฒนาต่อยอดโดยการประยุกต์สื่อการเรียนรู้ เทคโนโลยีทางการศึกษา นวัตกรรมที่สอดคล้อง เช่น การนำเทคโนโลยีมาผสานระหว่างโลกแห่งความเป็นจริงและความเสมือนจริง (AR) ร่วมกับกระบวนการเปรียบเทียบขั้นต่าง ๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ครูและผู้เรียน

2.2 ควรนำกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ไปใช้ในการสอนทักษะอื่น ๆ เช่น ทักษะการพูด การคิด การออกแบบผลงาน การออกแบบผลิตภัณฑ์ หรือกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เช่น วิทยาศาสตร์ ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี

2.3 ครูควรศึกษาและทำความเข้าใจสาระสำคัญของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือหลักสูตรสถานศึกษาและจุดเน้นสำคัญของการเรียนรู้ตามมาตรฐานและตัวชี้วัดอย่างละเอียด เพื่อนำไปออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และส่งเสริมทักษะที่สำคัญแก่ผู้เรียน เพื่อให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนมากที่สุด

เอกสารอ้างอิง

- กิตติกุล แก้วกาหลง. (2563). ผลการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถ ด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่*. 13 (3), 45–58.
- จงกล วจนะเสถียร. (2559). *การพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชัยวาทย์ สร้อยเงิน. (2553). *การพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรมซินเนคติกส์*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- ณัฐนิชา จิตตะคาม. (2561). *การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบซินเนคติกส์ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ทิตนา แคมมณี. (2562). *ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. (พิมพ์ครั้งที่ 23). สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เผชญู กิจระการ. (2544). *การวิเคราะห์สื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (E1/E2)*. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- เพชรวิทย์ จันทรศิริสิริ. (2560). นโยบายและการวางแผนกลยุทธ์สำหรับสถานศึกษายุคใหม่. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มยุรา กล่อมเจริญ. (2559). การใช้กิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ด้วยวิธีสแกฟโฟลด์เพื่อพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สินธ์ ศรีพลพา. (2557). การพัฒนาความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์.
- สุพิชญา วัลลียะเมธี. (2560). รูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ เพื่อพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนบ้านหาดสองแคว อำเภอตรอน จังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- อติยศ สรรคบุรณารักษ์, ธนาเทพ พรหมสุข. (2560). ซินเนคติกส์: รูปแบบการสอนที่ส่งเสริม นวัตกรรมและ กระบวนการคิดสร้างสรรค์ ทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21. *Veridian E-Journal, Silpakorn University*. 10 (3), 2555–2566.
- อัมพร นันทะเสนา. (2560). การศึกษาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- อารี พันธมณี. (2560). หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ การคิดเชิงสร้างสรรค์. สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (สำนักงาน ก.พ.).
- อิวัจ เตลานี. (2562). การศึกษาสำหรับศตวรรษที่ 21 การพัฒนาทักษะคือหัวใจสำคัญของการศึกษา. ออนไลน์. สืบค้นเมื่อ 17 ธันวาคม 2564. แหล่งที่มา http://swis.acp.ac.th/html_edu/cgi-%09bin/acp/main_php/print_informed.php?id_count_inform=6238
- Göçen, G. (2019). The effect of creative writing activities on elementary school students' creative writing achievement, writing attitude and motivation*. *Journal of Language and Linguistic Studies*. 15 (3). <https://doi.org/10.17263/jlls.631547>
- Maslow. (1970). *Motivation and Personarity*. Harper and Row.